

một mình

ngô minh trí
2020

slow, rubato

Am⁹ Dm⁷

Một mình từ sương mai đến trăng vừa giăng lối_
mình từ rặng đông thoảng nghe lời chim hát_

4 D#^{o7} E(SUS4) E⁷ Am⁷ Dm⁷

Một mình Từ dương soi đèn buồn màn đêm tối_
Một mình loài giun để nửa đêm bật tiếng khóc

7 G#^{o7} Am⁷ Fmaj⁷

Mình anh_____ đèn chong hắt hiu lẻ loi_____ Giọng suy nghĩ tuôn đầy
Mình anh_____ về căn gác khuya quanh hiu_____ ngợp lên ý nhạc buồn

10 G⁷ Cmaj⁷ C#^{o7} Dm⁷

vội_____ nhiều đêm gối tay chờ sáng_____ Suy nghĩ đó
thiu_____ rồi nhặt góp nên lời hát_____ Ý nhạc đó

13 Am⁷ Fmaj⁷ G⁷ G#^{o7}

Những đoạn đường đã từng đi qua những cuộc tình đã từng chia xa sầu không
Những tháng năm lạc đường bơ vơ những ký âm rơi vào nhịp lỡ_____ sầu không

16 G#^{o7} E⁷ Am⁷ A⁷ Dm⁷

ngươi chỉ là thế thôi Đời ơ thờ
ngươi chỉ là thế thôi_____ Rồi cũng xong

19 F^{maj7} $E7(b9)$ $G\sharp^{o7}$

nuôi biết bao ý thơ_ tan biết bao ước mơ_ thôi hết đời
nhạc rơi vào tường vọng người quay cuồng ảo mộng rồi cũng về_

22 A^{m9} A^{m9} D^{m7}

chờ Một từ xuân sang đến khi hè rực nắng
không Một mình

25 $D\sharp^{o7}$ $E(SUS4)E7$ A^{m9} D^{m7}

— Một mình vừa tàn thu gió đông lùa lạnh đặng

28 $G\sharp^{o7}$ A^{m7}

— Một mình!